

Táru lj SZE VÁ M!

Meggyőződésem, hogy nincs kellőképpen megbecsülve a versfeldolgozásokkal foglalkozó együttesek, szólisták, zenekarok munkássága. A Tompa Mihály Országos Vers- és Prózamondó Verseny talán az egyetlen lehetőség, ahol megmutathatják magukat évről évre a fiatal tehetségek, akik ötvözni próbálják az irodalmat és a muzsikát.

Az idei verseny első helyezettje a csábi SZE VÁ M együttes, amely alakulásának körülményeiről Zaťko Ervint, a zenekar basszusgitárosát kérdeztük: „A SZE VÁ M egy hirtelen ötlettől vezérelve jött létre 2010-ben, pusztán kíváncsiságból. Abban az évben meghívott vendégei voltunk a Tompa Mihály Napoknak a Csábi Szeder Fábíán Dalegylettel egyetemben, akikkel leginkább komolyzenét éneklünk. Ott, Rimaszombatban tanúi voltunk a verséneklők országos döntőjének, ami - noha már hallottunk ilyet korábban is - nagy hatással volt ránk. Elhatároztuk hát, hogy kipróbáljuk magunkat hangszerekkel felszerelve is, méghozzá úgy, hogy saját zenét írunk a magyar versekhez.”

Az indulástól ugyanabban a felállásban zenélnek: három szólista lány (Híves Mária, Híves Veronika, Zatyko Szilvia) énekel basszusgitár és hárfa kíséretével. Tóth Árpád, a hárfa megszólaltatása mellett a zeneszerzésben is jeleskedik.

„Ötünk közül hárman zenetanárként dolgoznak, de van köztünk magyar-esztétika szakos tanító, illetve informatikus is.

Feldolgozásainkban ritkán előkerül a dob, illetve a férfi énekhang is, valamint fontos megjegyeznünk, hogy rendszeresen akusztikus, hangosítás nélküli fellépéseink is vannak. Amellett, hogy különböző zenei háttérrel rendelkezünk, öszszeköt bennünket egy viszonylag stabil klasszikus, kórusos múlt, ami valamilyen módon kötelez bennünket: csakis a legigényesebb szöveg kerülhet nálunk feldolgozásra, s hol is találhatnánk tökéletesebb gyöngyszemeket, mint gazdag versirodalmunkban? Balassitól Babitsig, Petőfitől a fiatal mai költőgenerációig, Koncsol Lászlótól Kányádi Sándorig széles a paletta” – nyújt egy kis betekintést a SZE VÁ M kulisszatitkaiba Zaťko Ervín.

Az együttes igényességét jelzi az is, hogy nem minden jó verset zenésítenek meg, hanem igyekeznek megtalálni azokat a költeményeket, amelyekhez hozzátesz valamit a zenéjük. Nagyon fontosnak tekintik a csapaton belüli, főleg az énekesek közötti egyenrangúságot: a legtöbbször három egyenrangú szólamot hall a közönség, ha a SZE VÁ M zenél, ami ebben a műfajban mindenképpen masszív sajátosságának számít.

„Mi igazából nem is számokat vagy dalokat írunk, hanem művészi szövegeket öntünk hangzó formába. Valahogy úgy fogjuk tehát fel a versek megzenésítését, ahogy azt egykoron Tinódi Lantos Sebestyén vagy éppen Balassi Bálint tették. A zenénk egyfajta médium, amin keresztül a költői gondolatok eljuthatnak a közön-

SZE V Á M

séghez. Természetesen tesszük ezt úgy, hogy a versek mellett igyekszünk hozzáadott értéket is képviselni. A mai tömegkultúra hatását látjuk ugyan, de mégsem vagyunk borúlátók: valljuk, hogy ma is van helye az emberek fülében a nagy gondolatoknak, a szép szövegeknek és a jó zenének is. Egy azonban bizonyos: nagyon ügyesnek kell lennünk, ha fel akarjuk venni a versenyt az elektronikus hangzású együttesekkel. A SZE VÁ M mindenképp megpróbálja” – biztosítja az érdeklődőket a basszusgitáros, s az együttes jövőjére vonatkozó kérdésünkre pedig ily módon válaszol: „Miután nagy örömünkre megnyertük az énekelte versek kategóriáját, azon dolgozunk, hogy egy ütős, kb. 40 perces programmal tudjunk néhány koncertet adni itt Felvidéken és Magyarországon is. Hosszú távú terveink között szerepel egy rendhagyó CD kiadása, valamint a zenekar esetleges bővítése más tehetséges, fiatal csábi zenésszel.” ■

KASZMÁN ZOLTÁN